

КУЛИК

Петро Іванович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1966 р.)

Скульптор. Член Національної спілки
художників України

▲ Пам'ятник Івану Підкові
в Каневі (франмент).

Бронза, камінь, h 400. 2007

► Пам'ятник Князю Васильку
Теребовлянському в Теребовлі.

Бронза, камінь, h 500. 1997

► Пам'ятник «1000-ліття Хрещення
України» на площі Українського
католицького собору

Св. Володимира та Ольги в Чикаго.

Бронза, h 550. 1989

Народився 1 січня 1933 р.
у с. Німстів Любачівського по-
віту (на території сучасної
Польщі). У 1945 р. під час
операції «Вісла» сім'ю Куликів
депортували в Тернопільську
область — до села Скородинці.

Здобуття мистецької освіти
розпочав у Чернівецькому
художньому училищі № 5 «Тру-
дові резерви». Тут отримав спе-
ціальність «Архітектурно-художня кераміка» і був на-
правлений до Москви. Працював над керамічними
рельєфами для класичних будівель — готелю «Україна» та
Палацу культури у Варшаві.

У 1960–1966 рр. навчався у Львівському державному
інституті прикладного та декоративного мистецтва на ка-
федрі художньої кераміки. Паралельно працював майстром
виробничого навчання на вечірньому відділенні.

Зростанню професійної майстерності Петро Іванович
завдячує насамперед художникам-педагогам С. Карафі-
Корбут і Д. Довбошинському.

З 1966 р. як вільний художник
займається самостійною творчою
діяльністю в галузі станкової та
монументальної скульптури.

У 1970 р. відбулася перша пер-
сональна виставка Петра Кулика
в Будинку архітектора у Львові. За
перемогу в огляді-конкурсі «Мис-
тецтво — народу» (Київ, 1970) от-
римав Почесний диплом президії
Спілки журналістів України та

почесну пам'ятну медаль. У 1992 р. відбулася персональ-
на виставка в Торонто (Канада).

Серед визначальних творів митця пам'ятники Іва-
ну Підкові (Львів, 1982; Черкаси, 1987; Канів, 2007),
Святому князю Володимирі та княгині Ользі «Тися-
чоліття хрещення Русі-України» (Чикаго, 1989), Івану
Франку (Торонто, 1992), князю Васильку Теребов-
лянському (Теребовля, 1997).

Творче кредо Петра Кулика базується на почуттях
національної гордості, патріотизму й любові до історич-
ного минулого свого народу.

